EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

Nr. 12 21 maart 1964
Voor abonnees 35 ct.
Losse nummers 45 ct.

HALLO, beste vrienden!

KIJKEN jullie eens naar de datum, vóór op deze PEP. Jawel, 21 maart: de lieve lente heeft dus haar intrede gedaan. Ondanks allerlei pessimisten die weinig van de naderende lente en zomer verwachten, verheugen wij ons toch elk jaar weer als het zover is.
Je ziet het al zo fijn aankomen; zo half januari begint het eigenlijk al, als het 's morgens niet meer zo lang donker blijft. De dagen lengen en we zijn op weg naar een tijd waarnaar we drie donkere maanden hebben verlangd: een tijd van groenende en ontluikende natuur, van blauwe luchten en milde zonneschijn. De tijd die ons doet uitzien naar vakantie, sport en spel onder de wijde blote hemel, naar kampeergenoegen en trektochten. We gooien ramen en deuren open en laten de goede lente binnenkomen: de lente die overal komt en overal welkom is. We vliegen eruit, want de huiselijke haard hebben we al weer lang genoeg gezien. We vliegen eruit en waar komen we terecht? We weten het soms niet, maar in ieder geval landen we een week voor Pasen, op het Paaseiland, dat eiland vol geheimen en met zijn ontzaglijke beelden, dat onze landgenoot Roggeveen in 1722 ontdekte; we vliegen eruit met „Le Geant", die reuze ballon van mijnheer Nadar, en met de Lockheed Neptune en Lockheed Orion, waarover Hugo Hooftman jullie op pag. 25 en 26 onderhoudt. En intussen gaan we met z'n allen de zon tegemoet!

Hoe geweldig groot de beelden op het Paaseiland zijn, blijkt wel als je de man die ernaast staat, ermee vergelijkt.

KWARTAAL-ABONNEES, ATTENTIE ALSTUBLIEFT!

Op 1 april a.s. vervalt de kwartaaltermijn van *f* 4,55.

ONTVANGT U DIT BLAD PER POST?

Betaalt U dan uiterlijk 1 april op gironummer 477682 t.n.v. DE GEILLUSTREERDE PERS N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. (Zet U vooral op de voor ons bestemde strook: „voor lopend postabonnement PEP", en de naam en het adres zoals die op de adresband staan).

WORDT HET DOOR DE WEDERVERKOPER BEZORGD?

Stort U dan uitsluitend op het gironummer van het **Bijkantoor** waaronder U ressorteert. De wederverkoper kan U dit nummer geven en onze administratie weet het ook; die meldt het U op verzoek.

BIJ VOORBAAT ONZE DANK!

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

WAT IS MIJN BEROEP?

Ik ben een vroege kampeerder. Kun je ook zien wat ik in de maatschappij doe? Het eerste deel van mijn beroep laat ik van mijn sigaret vallen. Wanneer het in het water komt maakt het net zo'n geluid als wanneer ik tussen mijn tanden blaas. Kijk maar op de tekening. En dit is de tweede lettergreep van mijn beroep. De derde lettergreep van mijn beroep is de moeilijkste niet. Op de tekening steek ik er juist met mijn bovenlijf uit. Nu vertel ik niets meer en vraag alleen maar: Wat is mijn beroep?
Schrijf het gevonden woord op een briefkaart en stuur deze vóór 26 maart naar Redactie-Pep, Postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de ADRESZIJDE van de briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 12.

DE OPLOSSING van prijsvraag nr. 10 luidt: **GRAAT.**

PRIJZEN:

1e prijs: horloge; 2e prijs: fototoestel; 3e prijs: tafeltennisspel; 4e prijs: kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een boek.

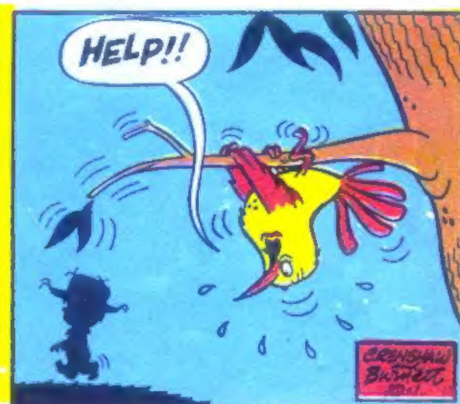
DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 5 ZIJN:

1e prijs: Bertus de Rooy, v. 't Hofpad 18, Assen; 2e prijs: Leny v. Elst, Schermlaan 50 A, Rotterdam-3; 3e prijs: M. en P. Boelen, Den Haagstr. 7, Heerlen; 4e prijs: H. en M. Batenburg, Paul Scholtenweg 2, Eindhoven.
De winnaars van een troostprijs krijgen deze, zonder dat hun naam in PEP komt te staan, thuis gestuurd.

BARTJE

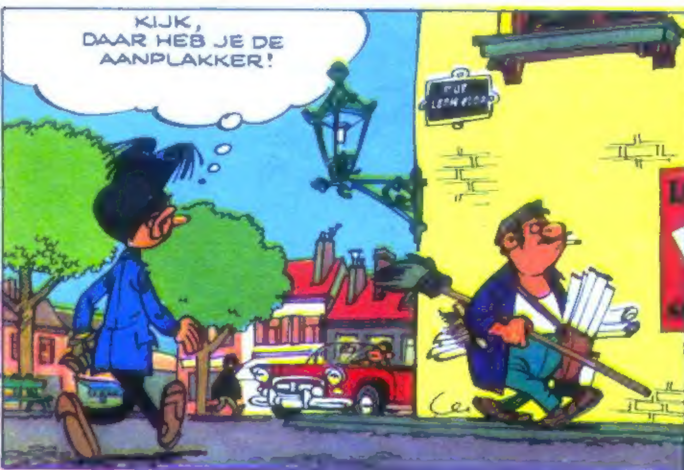

Ton en Tineke

door Franquin

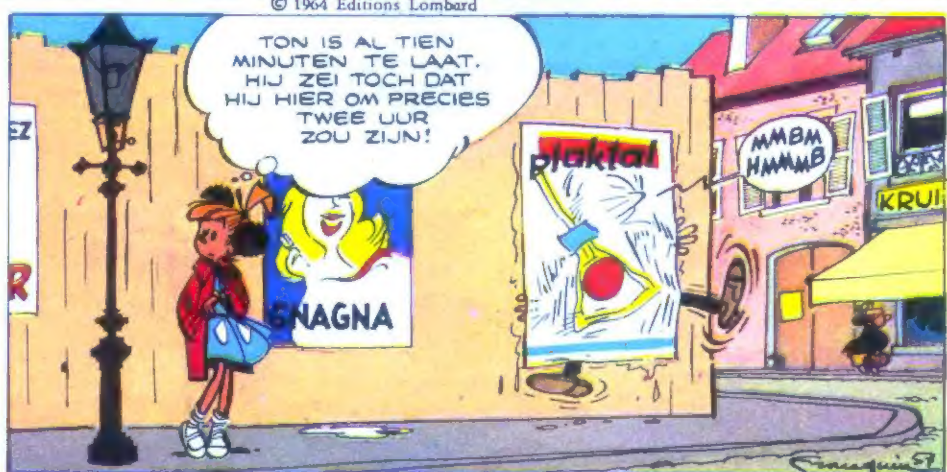

© 1964 Editions Lombard

Pep

in het land van BOEM-BOEM

Pep en zijn vrienden zijn voor de rechtbank van de BOEM-BOEM verschenen en schuldig bevonden. Pep beledigt de Grote Tovenaar en eist een duel met de boemerang, terwijl hij zo'n wapen nog nooit heeft gehanteerd . . . .

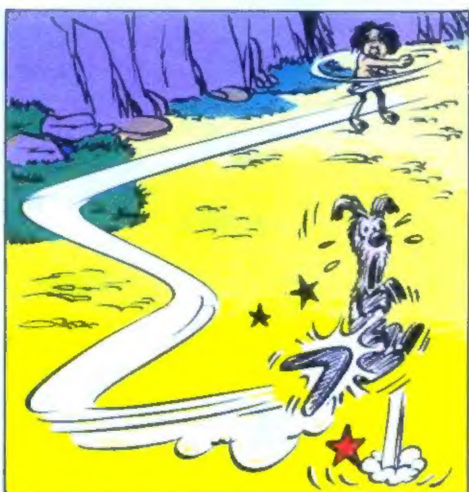
Alweer een duel! Geweldig! Fantastisch! Jammer dat ik niet mag wedden en honderd kokosnoten mag zetten op de overwinning van Pep!

Man, die kokosnoten krijg je nooit met zo'n tegenstander als de Tovenaar!

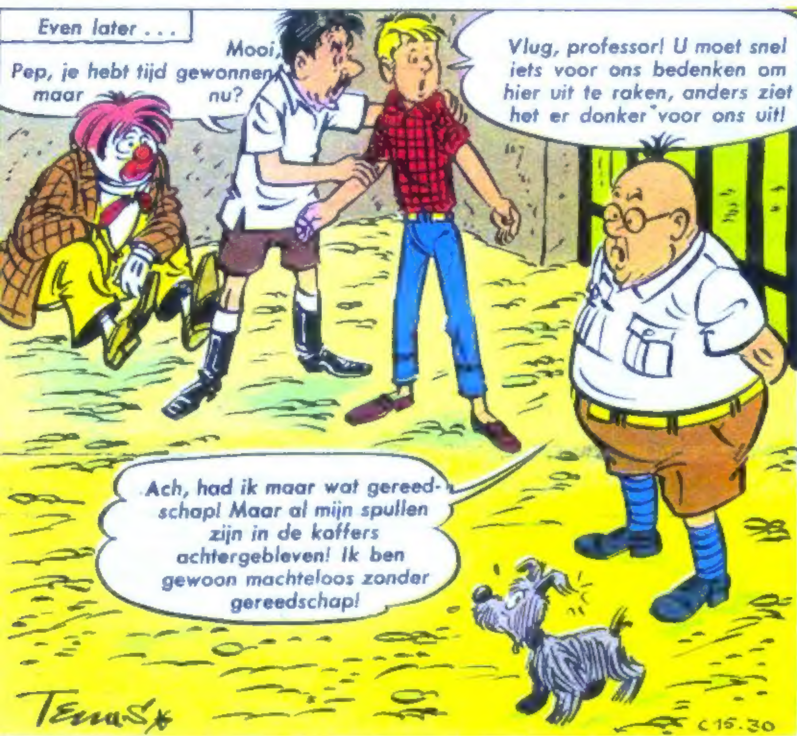

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT CIRCUIT

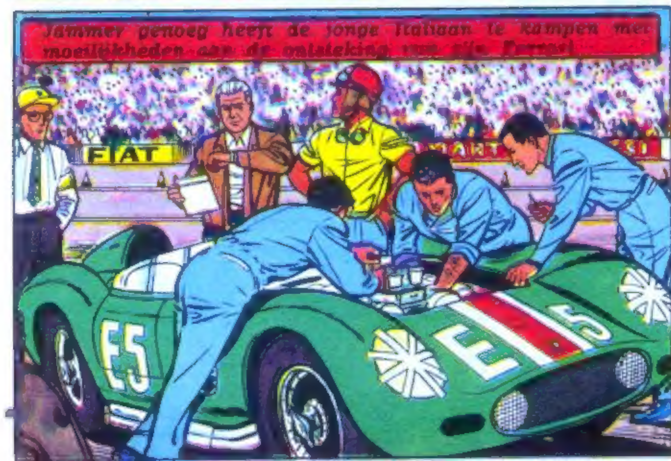

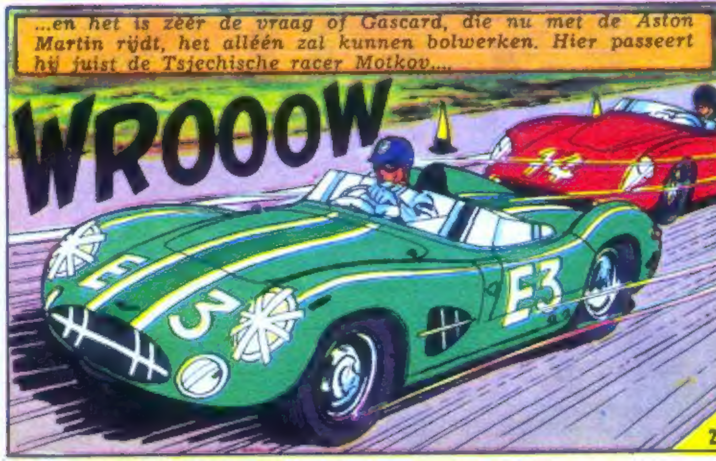

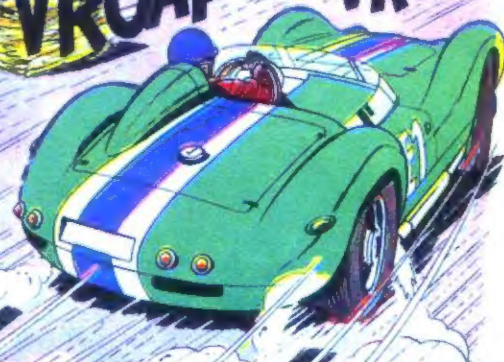

VAN DE ANGST

De Europese rennersploeg neemt op het circuit van Sebring de strijd op tegen de Amerikaanse en de Russische coureurs. De Engelse racer, Bill Rix, raakt bewusteloos, maar overleeft het ongeluk. De politie stelt een onderzoek in . . .

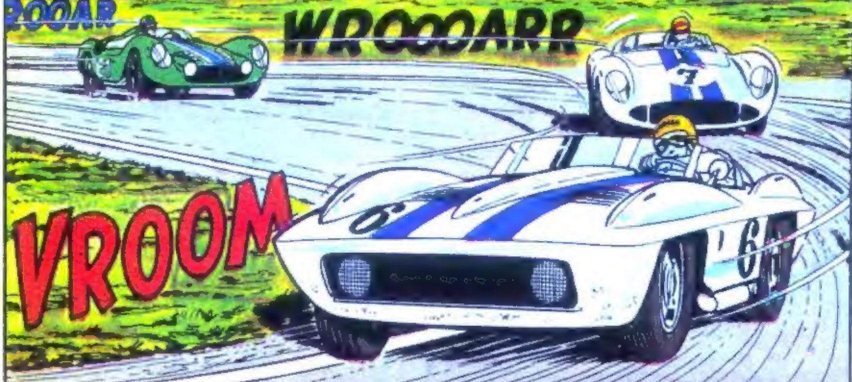

De zon gaat onder over Sebring.

MARTINI & ROSSI

Koplampen flitsen aan.

E4

Intussen is Michel aan zijn laatste stop toe.

Daar is de inspecteur weer. Zonder hoed op en het stompje sigaar ziet hij er iets sympathieker uit.

Ik heb Cardenio, de monteur gesproken. Hij is niet de schuldige, want onmiddellijk nadat...

VROOOAAAAARR

ROOWAAAAAAA

...hij hier was weggestuurd is hij naar een café gegaan om zijn teleurstelling te verdrinken. Hij zit er nog... De eigenaar kan het getuigen.

Ik moet de schuldige dus hier zoeken. Ik zal mijn onderzoek zo onopvallend mogelijk instellen. Na de races zal ik eerst u ondervragen!

Wij willen niets liever dan dat deze nare zaak wordt opgehelderd, inspecteur...

Eindelijk krijgt Michel het teken op volle snelheid te rijden. .

VROOOAAAA

AMOCO

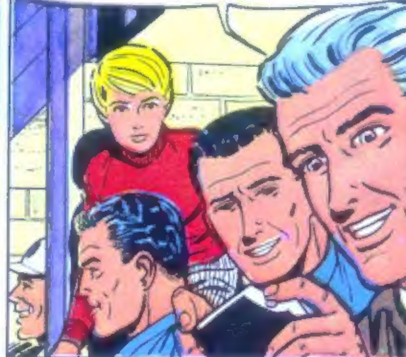
Hij zal alles uit de „Vaillante" proberen te halen! Hij zit nog achter de Amerikanen, maar aan 't begin van de rechte baan vraagt hij vrije doortocht.

Intussen heeft er een botsing plaats gevonden tussen de Durlite van Juan Perez en de Devin van de Canadees Cartier...

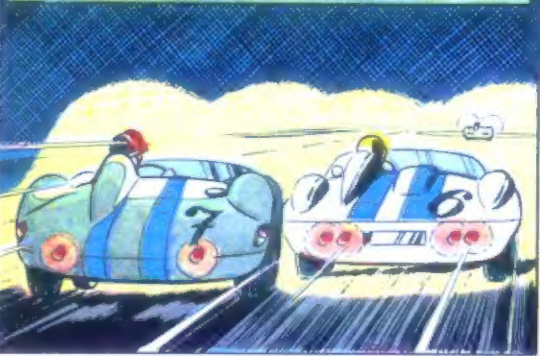

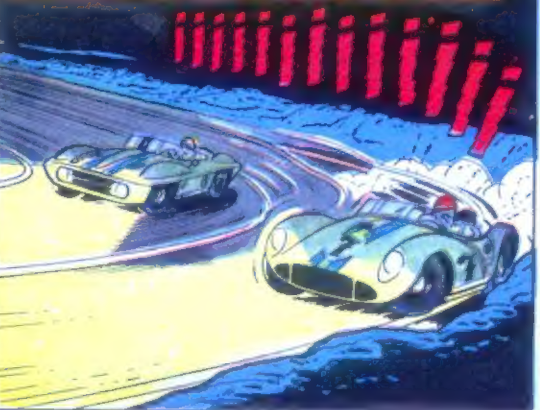

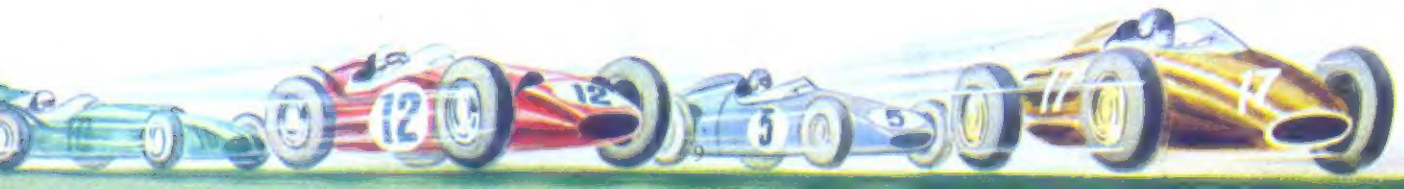

WORDT VERVOLGD

POSTZEGELS EN... DE NEDERLANDSE ANTILLEN

EEN reisje — op postzegels — naar de Nederlandse Antillen is dubbel interessant: we doen dan wat aardrijkskunde op èn geschiedenis.

Curaçao werd in 1499 ontdekt door Alfonso de Ojeda en kwam daarna spoedig in het bezit van Spanje. Pas in 1634 werd Curaçao Nederlands.

Toen dat in 1934 dus 300 jaar geleden was, gaf Nederland, naar aanleiding daarvan, twee postzegels uit; beide zegels laten een gezicht zien op de haven van Willemstad, de hoofdstad van de eilandengroep. De zegel van 6 ct. toont de moderne haven met olietanks, de 12½ ct. een 17e-eeuws oorlogsschip voor de kade. Curaçao zelf gaf een grote serie uit van 17 zegels.

De oudste inwoners waren Caraïben, een Indiaans ras, die door de Spanjaarden als slaven werden weggevoerd. Om met succes te kunnen koloniseren voerde de West Indische Compagnie negerslaven in. (De opheffing van deze slavernij hebben wij nog onlangs herdacht.) De huidige bevolking bestaat uit blanken, Portugese joden en halfbloeden. Deze laatste groep is ontstaan door vermenging van afstammelingen van de negerslaven met andere bevolkingsgroepen. Deze halfbloeden — en ook wel blanken — spreken een soort negerspaans, het Papiamento.

Eerst na wereldoorlog I kwam het economische leven op hoger peil. De komst van aardolie bracht er welvaart en maakte van Curaçao een modern industrieel centrum met Willemstad als belangrijke wereldhaven. Het eiland zelf brengt geen olie voort, doch raffineert ruwe, uit Venezuela afkomstige olie; daarnaast heeft alleen de fosfaat-winning door de Mijn Maatschappij Curaçao nog enige betekenis.

De Nederlandse Antillen omvatten in totaal zes eilanden: Curaçao, Aruba en Bonaire behoren tot de Benedenwindse Eilanden, terwijl Saba, St. Eustatius en St. Maarten de Bovenwindse Eilanden uitmaken. De eilanden vormen het reisdoel voor vele toeristen (hoofdzakelijk Amerikanen). Ook worden er veel conferenties gehouden; zo vond in 1957 het Caribisch Congres voor Geestelijke Volksgezondheid op Aruba plaats. Toeristen en conferenties, dat betekent behoefte aan hotel-accomodatie en dat die er kwam, vertellen ons de postzegels ook. Eind 1957 werd in Willemstad het „Hotel Curaçao International" geopend en in juli 1959 het „Hotel Aruba Caribbean" op Aruba. Dat Aruba het toen ook niet kon stellen zonder behoorlijk drinkwater, bewijst de 20-ct.-zegel, die ons de op 16 oktober 1959 in gebruik genomen waterdistillatie-inrichting laat zien. Op Bonaire werd eind augustus 1963 de hotelruimte uitgebreid door de opening van een 30 kamers tellend hotel, waarvoor op 31 augustus een bijzondere postzegel werd uitgegeven. Bonaire is in grootte het 2e eiland en vormt een belangrijke toeristische attractie. Het klimaat is er tropisch, maar een constante passaatwind zorgt voor een aangename afkoeling. Er zijn mooie stranden en verlaten zoutpannen uit de tijd van de West-Indische Compagnie.

Sinds 15 december 1954 zijn de Nederlandse Antillen geen koloniaal bezit meer. Ter gelegenheid hiervan werd een postzegel uitgegeven; daarnaast verschenen nog andere waarden met een andere kleur.

Het eerste lustrum van het Statuut werd door de Antillen en Suriname in 1959 met de uitgifte van postzegels herdacht, doch in Nederland is bij dit feit helaas — althans op postzegels — niet stilgestaan.

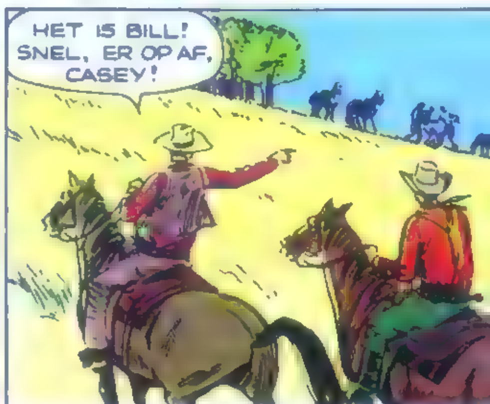

TEXAS JOHN SLAUGHTER

Bill Comstock, die vóór zijn gevangenistyd lid was van de bende van de Indianenleider Geronimo, werkt nu op de ranch van John Slaughter. Als hij op een dag de omheining van de ranch repareert, wordt hij aangevallen door twee Indianen ....

OP DAT OGENBLIK ZIEN JOHN EN EEN VAN ZIJN RANCHERS DAT BILL IN MOEILIJKHEDEN ZIT....

BILL COMSTOCK VERTELT WAT ER GEBEURD IS....

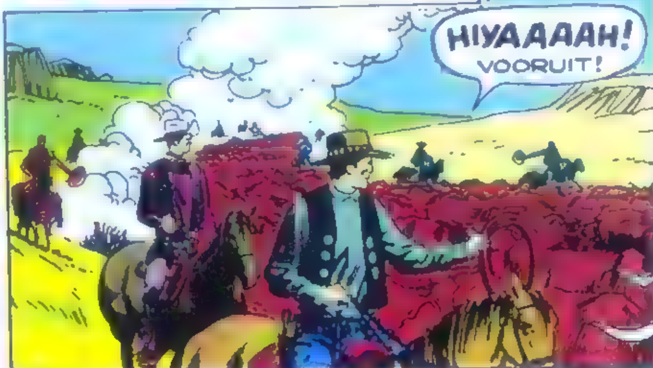
LATER, IN HET KAMP VAN GERONIMO...

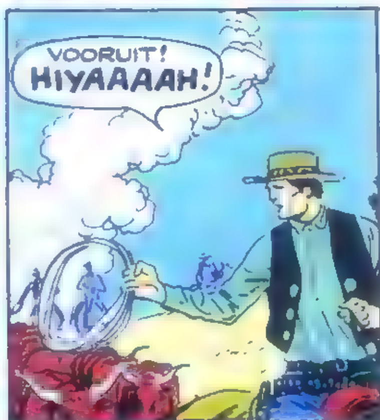

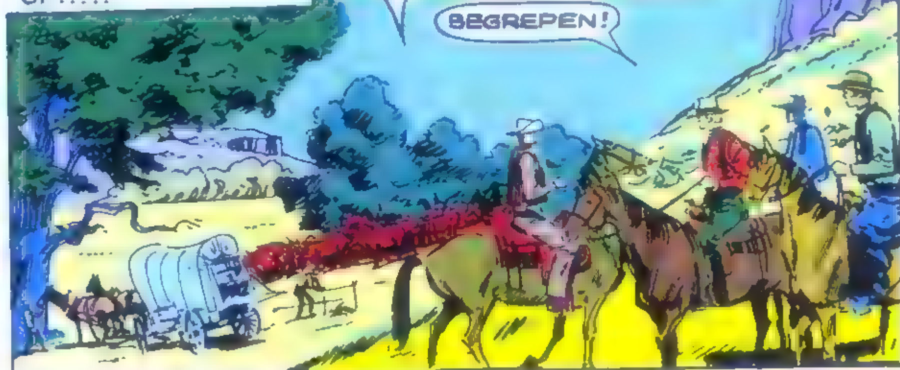

HIJ ZAL DE WOEDE VAN GERONIMO VOELEN... DOOR DE PIJN VAN EEN KOGEL!

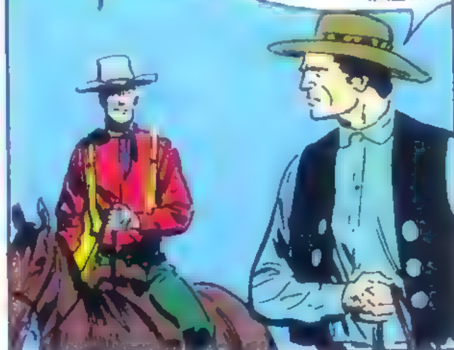

EEN WEEK DAARNA DRIJVEN JOHN SLAUGHTER EN ZIJN RANCHERS EEN GROTE KUDDE VEE NAAR EEN GOEDERENSTATION, DAT KILOMETERS VERDEROP LIGT....
HIYAAAAH! VOORUIT!

BILL COMSTOCK, DIE NU AAN HET WERK GEWEND IS, WERKT HARD EN GOED....
VOORUIT! HIYAAAAH!

OP EEN HEUVEL, DAAR NIET VER VANDAAN...
ZE SLAAN HUN KAMP BIJ DE RIVIER OP... TEGEN DE AVOND VALLEN WIJ AAN!

LAAT IN DE MIDDAG, ALS HET VEE AAN 'T DRINKEN IS, SLAAN DE MANNEN EEN KAMP OP.....
WE HOUDEN OM DE BEURT DE WACHT. BILL, CASEY, SAM... JULLIE DRIEËN RIJDEN LANGS DE RIVIER. GOED UITKIJKEN!
BEGREPEN!

WAAKZAAM TUURT BILL COMSTOCK DE OMTREK AF....
HET IS VERDACHT RUSTIG... DE STILTE VOOR EEN STORM?

MAAK JIJ JE ERGENS ZORGEN OVER? GERONIMO SOMS?
IK KEN GERONIMO, CASEY! DEZE PLEK EN DIT UUR ZOU HIJ KIEZEN VOOR EEN OVERVAL...

BANG VOOR HEM?
WAT .. WAT BEDOEL JE DAARMEE?

NOU, EH... JE ZOU WEL 'NS VAN PARTIJ KUNNEN VERANDEREN, ALS WIJ AAN DE VERLIEZENDE HAND WAREN.

JE WEET HOE IK ER OVER DENK! IK BEN GEEN VERRADER.
IK HOOP HET, JONGEN .... IK HOOP HET WERKELIJK!

ALS DE ZON ONDERGAAT, GEEFT GERONIMO ZIJN MANNEN HET BEVEL WAAR ZIJ OP GEWACHT HEBBEN....
GA SNEL... JAAG HET VEE OP EN VANG ZOVEEL JE KUNT. DRIJF HET NAAR HET RAVIJN!

Bill Comstock weet hoe hij Geronimo moet aanpakken, maar zullen alle Indianen gehoor geven aan het bevel van hun leider? En zal Geronimo deze vernederende afloop van de overval op zich laten zitten? Volgende week hoor je hoe dit afloopt!

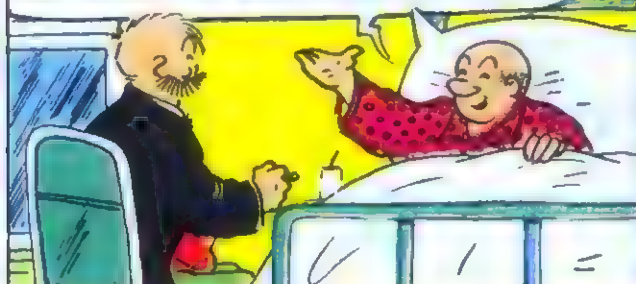
WORDT VERVOLGD

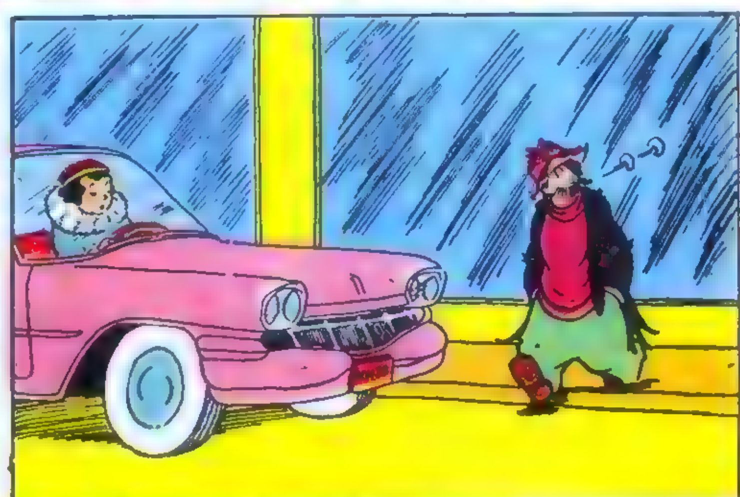

PIETJE PECH

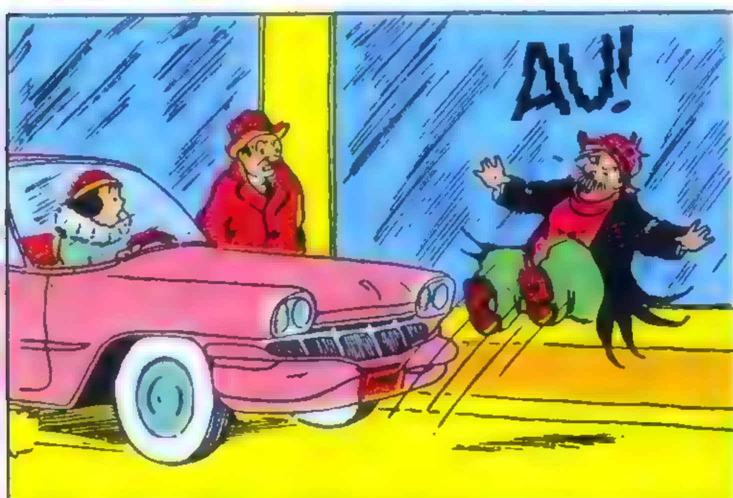

IK HOORDE DAT JE 'N AUTO ONGELUK HAD. IS 'T ERG, PORKIE?

WELNEE! IK HAAL DEZE GRAP DRIE KEER PER JAAR UIT, ALS IK 'NS LEKKER WIL UITRUSTEN!

DAMES ZIJN GAUW IN PANIEK. IK ZOEK DUS 'N AUTO UIT MET EEN DAME AAN 'T STUUR EN SPRING VOOR HAAR AUTO. MAAR IK ZORG ER WEL VOOR DAT-IE ME NIET RAAKT. EN DAN KRONKEL IK OVER STRAAT EN SCHREEUW OF IK VERGA VAN DE PIJN.

EEN DAME HEEFT GAUW MEDELIJDEN. ZE BRENGT JE MET EEN AUTO NAAR HET ZIEKENHUIS EN ZEGT DAT ZE ALLE REKENINGEN BETAALT. IK DOE NET OF IK ERG MISSELIJK BEN EN KLAAG OVER HOOFDPIJN EN MAAGPIJN. DAN ZEGT DE DOKTER ALTIJD DAT IK EEN SCHOK HEB EN STOPT ME EEN WEEK IN BED. EN IK EET ALS EEN VORST! HET IS EEN KLEIN KUNSTJE.

AU!

O! ARME MAN! DIT GEBEURDE HEUS PER ONGELUK! HEB JE ERGE PIJN?
LAAT MAAR, DAME IK HEB ALLES GEZIEN!
KREUN!

KOM MEE, JIJ. JE STAAT ONDER ARREST!
WAAR-VOOR?

ONVOORZICHTIGHEID. NAAST HET ZEBRAPAD OVERSTEKEN TERWIJL HET VOETGANGERS LICHT OP ROOD STAAT. HIERVOOR GA JE 'N PAAR DAGEN DE CEL IN!

DIE AARDIGE DAME WOU ME NET LEKKER GAAN VERZORGEN EN TOEN MOEST DIE BEMOEIAL ZIJN NEUS ERIN STEKEN!

HET PAASEILAND

DOOR de geïsoleerde ligging van het Paaseiland, dat zijn naam ontleent aan het feit dat de Nederlandse zeevaarder Roggeveen het op Paasdag 1722 ontdekte, is dit stukje grond altijd omgeven geweest met een waas van geheimzinnigheid en heeft het al dikwijls aanleiding gegeven tot de wonderlijkste veronderstellingen. Twee eeuwen hebben de wetenschapsmensen nodig gehad om enkele van de raadsels omtrent dit eiland op te lossen. Op die bewuste paasdag dat Roggeveen het eiland betrad, viel het hem al dadelijk op dat de bewoners zich onderscheidden in twee typen: de „Lang-oren", mensen met een forse gestalte en blanke huid, en de „Kort-oren", die gedrongen van bouw waren en een donkergetinte huid hadden. De „Lang-oren" ontlenen hun naam aan het feit dat zij hun oor-lellen doorboorden en daarin zware versieringen meedroegen. Wat Roggeveen echter het meest verbaasde, waren de vele reusachtige beelden die her en der over het eiland lagen verspreid. Hoe de bewoners, met hun zeer primitief gereedschap, deze beelden hadden kunnen vervaardigen en over het eiland vervoeren was hem een raadsel. Toch moet het transport in vroeger tijden niet zo'n probleem geweest zijn. Het eiland was toen nog bedekt met een hoog, glad gras, er was voldoende hout voor rolhouten, en bovendien was het transport een feestelijke gebeurtenis, waaraan alle stamleden actief deelnamen (de grootste afstand die zij aflegden, was ca. 15 km). Roggeveen werd gevolgd door andere ontdekkingsreizigers: Spanjaarden (1770), Cook (1774), Fransen (1786). Maar eerst in 1955, toen de beroemde ontdekkingsreiziger Thor Heyerdahl een jaar op het eiland was geweest, kwam er wat licht in de „zaak" van het Paaseiland. De „Lang-oren" waren waarschijnlijk de eerste bewoners, afkomstig van het Zuidamerikaanse vasteland, die zich daar in het begin van de christelijke jaartelling vestigden. Daarna, ongeveer 3 à 4 eeuwen geleden, zetten de „Kort-oren" afkomstig uit Polynesië, daar voet aan wal. Dezen werden door de eerste bewoners al spoedig tot slavernij gebracht en gebruikt voor het maken van de geweldige beelden. Deze toestand duurde vele jaren, totdat de verdrukte „Kort-oren" in opstand kwamen. Na een langdurige, felle strijd werden de „Lang-oren" vernietigd. De overwinnaars haalden de beelden omver en lieten ze aan hun lot over. De beelden (157 in getal) variëren in afmeting van 20 m (onafgemaakt, liggend in de groeve van de vulkaan Ranoraraku) tot 4 à 5 m voor die van de ahu's, een soort altaren waarop zij werden geplaatst. Over de zin van de beelden is niets bekend; wellicht stelden zij beroemde vergoddelijkte voorouders voor.

Minder bekend zijn de rotstekeningen die in groten getale op het eiland worden gevonden. Een grote rol speelt daaronder de uitbeelding van een gebogen mannenfiguur met als hoofd de kop (of snavel) van de fregatvogel, en vaak een ei in de hand. Het is waarschijnlijk de uitbeelding van de god Makemake, de centrale figuur in de vogelverering, die ieder jaar o.m. tot uitdrukking kwam in een wedstrijd om het vinden van het eerste ei

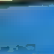

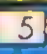
WETENSWAARDIGHEDEN OVER
HET PAASEILAND
AHU POEPOE TEO TOK
AHU VAI MATA
AHU MAITAKITE MOA
AHU TEPEU
AHU AKIVI
AHU HANGA TEE
AHU HANGA POUKURA
ANA KAI TANGATA
AHU VINAPU
PCP PLAAT
1. De positie van het eiland; 2. Fragment van een gebedssteen; 3. Detail van hiëroglyfenschrift; 4. De Polynesische naam van het eiland; 5. Inheemse lans en harpoen; 6. Doorsnede van een grotwoning; 7. Door keien verborgen ingang; 8. Verbindingsgang met woning; 9. Hoofdvertrek; 10. De verschillende fasen bij het uithouwen van een beeld; 11. Met zulke bijlen werden de beelden uit het vulkanische tufsteen gehakt; 12. Een exemplaar

WAI
HOE

van Moai Kava, een houten beeld; 13. Scheepje, zoals het door de „Kort-oren" werd gebruikt op weg uit Polynesië; 14. Moai: stenen beeld dat veelvuldig op het Paaseiland voorkomt; 15. Na ten gevolge van stamveten omver geworpen te zijn, verdwenen de beelden voor 2/3 onder de grond; 16. Zij droegen vroeger een soort hoed van lichte rode tufsteen; 17. Het plaatsen van een beeld op een „ahu", een soort altaar. A: d.m.v. puntige houten palen wordt het beeld omhoog gewrikt. In de vrijgekomen kuil worden stenen gestort. B: Door dit vele malen te herhalen wordt het beeld losgewerkt. C: Met touwen wordt het recht getrokken. D: Na verschei-

AHU TE PITO KURA
AHU HEKII
AHU MAHATUA
ANA TE AVA NUI
AHU TONGARIKI
ANA HAVEA
ANA HANGA TUU HATA
AHU AKAHANGA

KM 0 1 2 3

dene dagen hard werken staat het beeld op zijn „ahu"; 18. Op het paasfeest 1722 ontdekte de Nederlandse zeevaarder Roggeveen het Paaseiland; 19. Van dit punt ontvluchtten de „Kort-oren" de overheersing van de „Lang-oren"; 20. Grot, waar krijgslieden samenkwamen voor kannibalistische feesten. Tot de komst van het christendom aldaar, een eeuw geleden, hadden deze geregeld plaats; 21. Plek waar, volgens de legende, Hotoe Matoea, de beroemde voorvader, aan land kwam; 22. Plek waar de hardstenen bijlen werden vervaardigd; 23. Heuvelrug waar de vrouwen de Uma bereidden (gerecht dat gesmoord werd in aarden oven, bekleed met bananebladeren); 24. Van de heuvel Poenapau kwam het rode steen voor de hoofdtooi; 25. Afbeeldingen van Tangata Manoe, een goddelijke vogel; 26. Het enige dorp op het eiland: Hanga Roa; 27. Het eiland Motoe Iti, waarheen de mannen van Rapa Noei zwommen op jacht naar het eerste ei; 28. Een „Kort-oor"; 29. Een „Lang-oor"; 30. Loopgraaf van Poike. Dit was een valkuil waarin de „Lang-oren" door een bende „Kort-oren" werd vernietigd; 31. Het transport van een beeld; 32. De meeste beelden werden gehouwen uit het steen op de hellingen van de Rano Raraku; 33. In de baai van Hotuiti zijn merkwaardige hut-restanten gevonden; 34. Gebied waar 's nachts werd gevist; 35. Vissen en schaaldieren; 36. Rano Aroi; 37. Rano Kao; 38. Rano Katiki; 39. Rano Raraku; 40. Dit teken duidt op goede ankergrond; 41. De rode blokjes duiden op de voornaamste „ahu's" (altaren); 42. De rode koppen geven de plaatsen aan waar beelden werden achtergelaten; 43. De belangrijkste paden op het eiland.

HOEWEL de mens altijd wel heeft willen vliegen, was 't tot aan de achttiende eeuw nog helemaal niet duidelijk hoe hij van de grond los moest komen. Pas in 1783 knutselden twee ondernemende Fransen, Joseph en Etienne Montgolfier, een apparaat in elkaar dat ertoe te krijgen was de lucht in te gaan. Het was een vrij gammel geheel, opgebouwd uit papier en linnen, bij elkaar gehouden door middel van knopen en knoopsgaten. De grootte en vorm van hun luchtvaartuig brachten de Montgolfiers er toe het een „ballon" te noemen, wat grote bal betekent. Vlak vóór elke vlucht moest de ballon gevuld worden met hete lucht, anders weigerde hij de grond te verlaten. Overigens waren de vluchten toen bijzonder kort. Zo gauw de lucht was afgekoeld, daalde de ballon en was alles weer voorbij.

Er ging een juichkreet op onder de ballonvaarders toen het waterstofgas ontdekt werd. Met dat gas in het omhulsel van hun ballons konden zij dagenlang in de lucht blijven. En hoewel er verscheidene ernstige ongelukken gebeurden doordat het gas ontplofte, bleek de ballon nu toch een belangrijke aanwinst in het verkrijgen van gegevens over weer en wind. Het land was de natuurlijke verblijfplaats voor de mens, de zee had hij veroverd, nu was de eerste stap gezet in de onmetelijke ruimte. Mannen en vrouwen droegen door hun moed en doorzettingsvermogen hun steentje bij aan de ontwikkeling van de luchtvaart, maar van geen van hen zijn zulke opwindende verhalen overgeleverd als van Felix Nadar, de Fransman die behalve tekenaar, schrijver en fotograaf ook een enthousiast ballonvaarder was. Hij stortte zich trouwens in alles wat maar enigszins met luchtvaart te maken had. Hij was erelid van de pas opgerichte Franse Vereniging voor de Luchtvaart, die — en daar schijnen verenigingen méér aan te lijden — meteen al gebrek aan geld had. Om zijn vereniging een goede reclame te bezorgen, bouwde meneer Nadar een geweldige ballon, die zo'n zestig meter hoog was. Hij noemde hem „Le Geant", wat „De Reus" betekent, een echt niet misplaatste of zelfs maar overdreven benaming. Onder de eigenlijke ballon hing een compleet huis met twee verdiepingen. De eerste verdieping van dit verbazingwekkende luchtverblijf bevatte een eetzaal, een keuken, een drukpers en een volledig uitgeruste donkere kamer voor het ontwikkelen en afdrukken van de foto's, die Nadar onderweg zou nemen. Op de tweede verdieping bevonden zich, telkens drie boven elkaar, de slaapplaatsen voor de passagiers. Boven op dit merkwaardige bouwwerk was een uitkijkpost ingericht en daar bevond zich tevens een soort stuurhut, hoewel er van sturen natuurlijk nauwelijks sprake was. Veel verder dan de ballon in een op-en-neer-gaande beweging brengen, kon de „stuurman" niet.

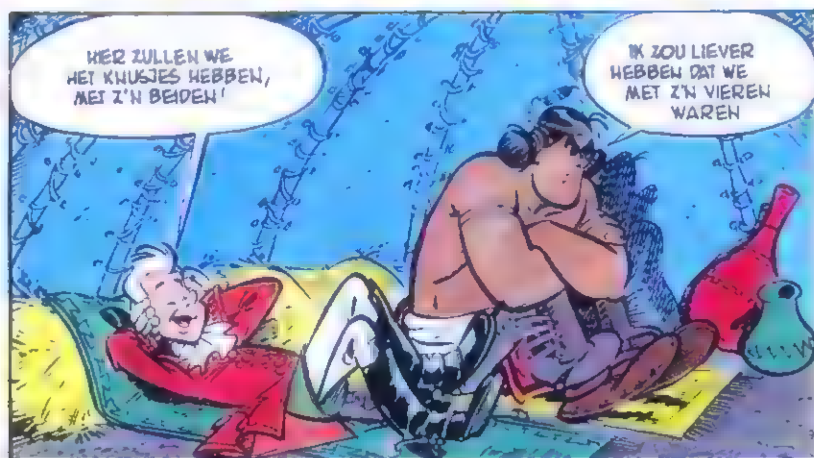
In de herfst van 1863 gingen meneer Nadar en vijftien van zijn vrienden de lucht in om daar, tijdens een etentje bij maanlicht, op een toepasselijke wijze de officiële oprichting van de Luchtvaart-Vereniging te vieren. Terwijl de gasten zich op een beschaafde manier volstopten met eten en drinken, dreef de ballon langzaam naar een mistbank toe. Uit veiligheidsoverwegingen bracht de stuurman de reus wat dichter bij de grond, maar de rust van de avond was daar inmiddels verstoord door een hevige storm, die een onweersbui met zich mee had gebracht. „Le Geant" werd door de storm gegrepen en meegesleurd. Bonkend en krakend slingerde de ballon zich over het land; bomen werden ontworteld, schoorstenen afgerukt, paarden en koeien op de vlucht gejaagd. De reus legde die nacht een afstand af van meer dan zeshonderd kilometer. Bij de Duitse stad Hannover werd hij voor de zoveelste keer tegen de grond gesmakt, maar het was tevens de laatste keer. De resten van het eens zo trotse gevaarte gaven daar de strijd op. Als door een wonder werd niemand tijdens deze tocht gedood. Meneer Nadar was de enige gewonde: twee gebroken benen was voor hem de prijs van deze stunt. Maar hij vond dit geen reden om er nu maar mee op te houden! Hij liet wat er nog van „Le Geant" over was, naar Parijs vervoeren, zette het hele geval weer in elkaar en maakte er nog 29 vluchten mee, allemaal even succesvol. Het schijnt dat de ballon tijdens die eerste vlucht genoeg pech had gehad voor zijn hele verdere leven.

Hoewel het vliegtuig als vervoermiddel door de lucht allang de ballon vervangen heeft, wordt de uitvinding van de Montgolfiers toch nog wel gebruikt. De ballon, zowel bemand als onbemand, speelt nog steeds een belangrijke rol in het verkrijgen van gegevens over het weer en de toestand van de lucht op grote hoogte. Er is een tijd geweest dat er vrijwel dagelijks een vliegende schotel werd gezien. Heel wat van die dingen zijn ongetwijfeld weerballonnen geweest, die hun lading instrumenten hoog de lucht in brachten...

DE BALLON VAN FELIX NADA

HIER ZULLEN WE HET KNUSJES HEBBEN, MET Z'N BEIDEN!
IK ZOU LIEVER HEBBEN DAT WE MET Z'N VIEREN WAREN

EN WIE ZOUDEN DE TWEE ANDEREN ZIJN?
MIJN TOMAHAWK EN JOUW GROOT MES

JE BENT TE WANTROUWIG SLAAP LIEVER!
ER ZIT VENIJN ONDER DE ZEEMZOETE WOORDEN VAN DE WALOGEN.

BIJ DE WALOGEN HEERST ER EEN GROTE BEDRIJVIGHEID.
BEN JE ER ZEKER VAN DAT WE DE STRIJDBIJL HIER BEGRAVEN HEBBEN?
JA, EN MIJN BROER MOET ER NU MAAR EENS MEE OPHOUDEN ZIJN TONG TE ROEREN. HIJ MAAKT ME ZENUWACHTIG!

DE FOLTERPALEN WORDEN IN DE GROND GEZET
HIER ZULLEN ONZE GASTEN HET ECHT NAAR DE ZIN HEBBEN

EN ER WORDT KWISTIG MET DE VERFKWAST OMGESPRONGEN
ROND MIJN OGEN EN OP MIJN NEUS A U B

BIJ DE WALOGEN WORDT ER NIET GEDANST OF GEZONGEN. DE GROTE TOVENAAR WERD ER VERVANGEN DOOR EEN BOEKHOUDER DIE DE GODGANSE DAG CIJFERT.. *
DIT IS DE ZUIVERE WAARHEID! HET IS ZO WAAR ALS ALLE ANDERE FEITEN UIT DIT VERHAAL..

DE ZON GAAT OP
LAAT DE TROMMELS ROFFELEN!

OOOOOO! DIE WEKKER MAAKT TEVEEL LAWAAI!
TAMTAMTAM
TAMTAMTA
?

HET ZIJN DE OORLOGS-TROMMELS!
TAMTAM TAMTAM
13

ZWAAIT DE KRIJGSBIJL!

De Walogen hebben ontdekt dat de Duitsers de Sjavasjava's tot bondgenoten probeerden te maken De Walogen, aartsvyanden van de Sjava sjava's, bieden zich bij de Duitsers aan Dezen accepteren het aanbod Dan komen de Walogen Hubert en Hoempa Pa tegen. Ze ontwapenen het tweetal en laten hen logeren in een tent . . . .

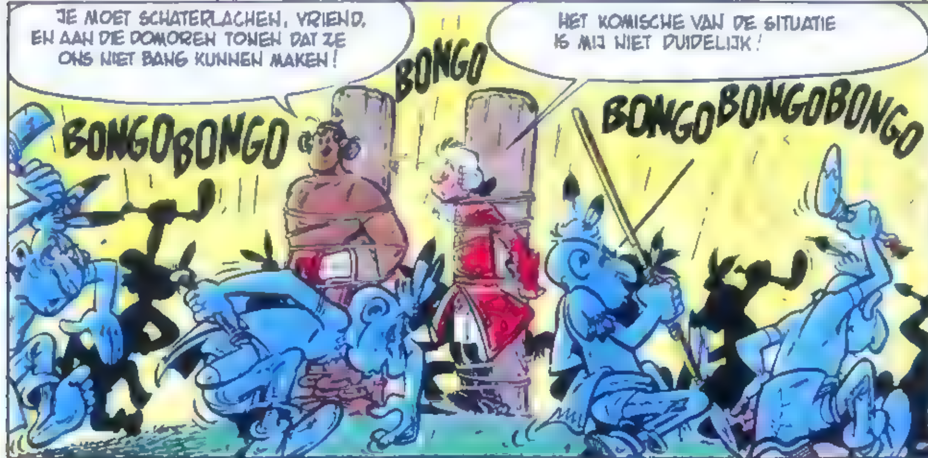

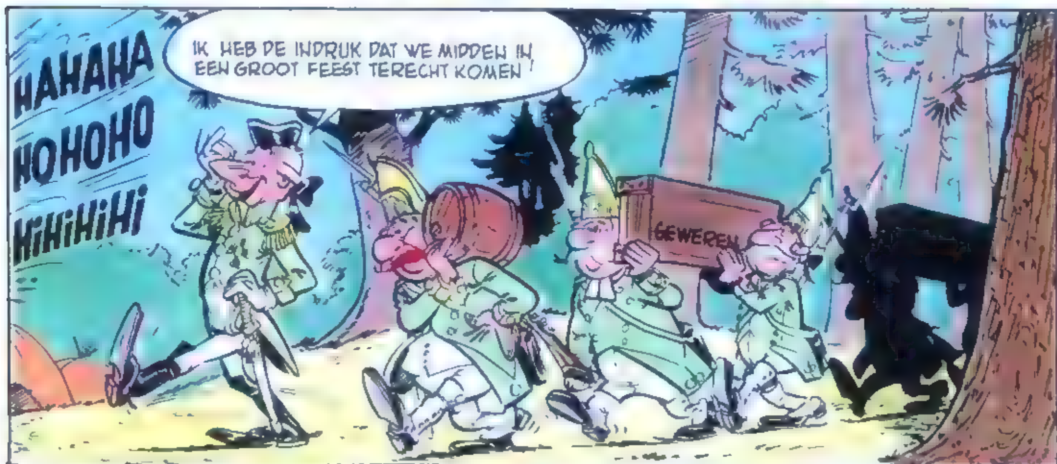

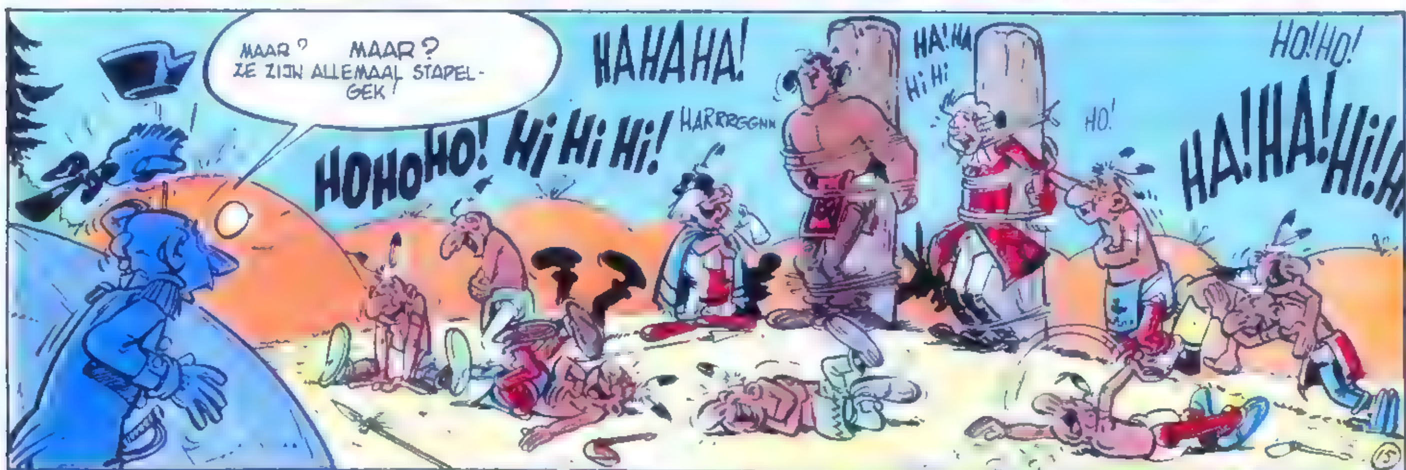

JE MOET SCHATERLACHEN, VRIEND, EN AAN DIE DOMOREN TONEN DAT ZE ONS NIET BANG KUNNEN MAKEN!
HET KOMISCHE VAN DE SITUATIE IS MIJ NIET DUIDELIJK!
BONGO BONGO
BONGO
BONGO BONGO BONGO BONGO

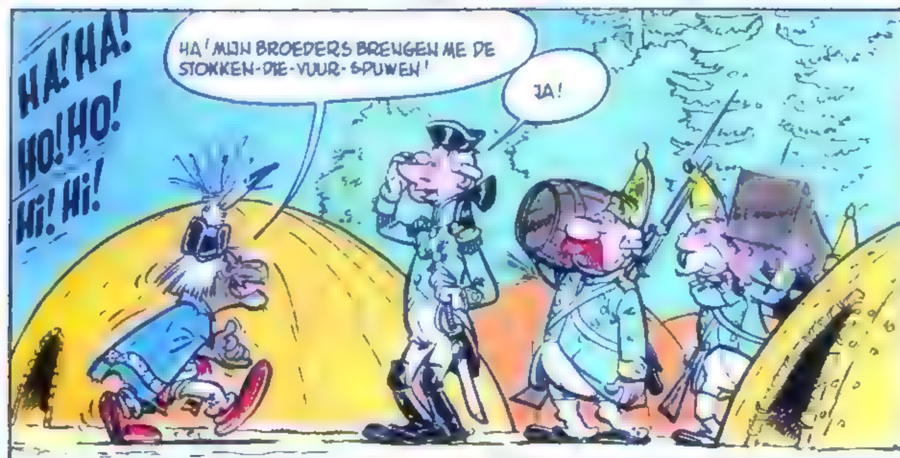
HA! HA! HA! HA!
HI! HI! HI!

HA! ZE LACHEN! MAAR DAT ZAL NIET LANG DUREN!
KLAK!

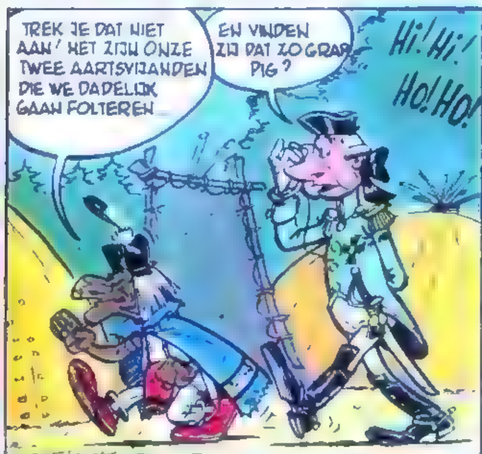
LACH UIT VOLLE BORST, VRIENDEN, EN TOON DIE DOMOREN DAT HUN MOED ONS NIET UIT ONS LOOD SLAAT!
HA! HA! HA!
HA! HA! HA! HA!

HAHAHA
HOHOHO
HIHIHIHI
IK HEB DE INDRUK DAT WE MIDDEN IN EEN GROOT FEEST TERECHT KOMEN!
GEWEREN

VOORUIT! ZE SCHIJNEN IN EEN LOLLIGE BUI!

MAAR? MAAR? ZE ZIJN ALLEMAAL STAPEL-GEK!
HAHAHA!
HOHOHO! HI HI HI!
HARRRGGHH
HA! HA HI HI
HO!
HO! HO!
HA! HA! HI! HA

HA! HA! HO! HO! HI! HI!
HA! MIJN BROEDERS BRENGEN ME DE STOKKEN-DIE-VUUR-SPUWEN!
JA!

WIE ZIJN DE TWEE KERELS, DIE SCHATERLACHEN TERWIJL ZE AAN DE SCHANDPAAL GEBONDEN STAAN?
HAHAHA HO! HO! HO! HI HI HI HI

TREK JE DAT NIET AAN! HET ZIJN ONZE TWEE AARTSVIJANDEN DIE WE DADELIJK GAAN FOLTEREN...
EN VINDEN ZIJ DAT ZO GRAPPIG?
HI! HI! HO! HO!

WANNEER WE ZE ZULLEN FOLTEREN, ZULLEN ZE NIET MEER LACHEN!
NEEN! HET ZIJN KRIJGSGEVANGENEN EN IK WIL NIET DAT ZE GEFOLTERD WORDEN!

DIT IS EEN WALOGEN-ZAAK EN DIE GAAT JULLIE NIETS AAN
INDIEN JULLIE DE GEVANGENEN NIET AAN ME UITLEVEREN, DAN KRIJG JE DE GEWEREN NIET!

HEU.. GOED, MAAR IK EIS EEN EXTRA-VERGOEDING! BEGREPEN?

MIJN BROEDER DUBBELE SCALP HOEFT NIET MEER TE LACHEN! NANABOZHO, HET GROOT KONIJN, NEEMT ONS ONDER ZIJN BESCHERMING! DAT IS NIEUW!
HI! HI! HI! IK HEB EEN LACHBUI! IK KAN NIET MEER OPHOUDEN!

© Editions Lombard
NU BENT U MIJN GEVANGENEN, HEREN...

MAG IK ME VOORSTELLEN: RIDDER FRANZ KTAZENBLUMMERSWISHUNDWAGENPLAFTENBOMM
PFFFFFFFFF!

HO! HO! HA! HA! HO! HO!
... LAAT ZE LOSMAKEN!

WORDT VERVOLGD

Mickey en Goofy

DE SCHIM VAN DE PIRAAT

Mickey en Goofy, die aan boord van het tot hotel omgebouwde schip de „Klıphaven" zıjn, beloven kaptein Babbie op te passen, zodat zij haar vrienden in de stad kan gaan opzoeken ....

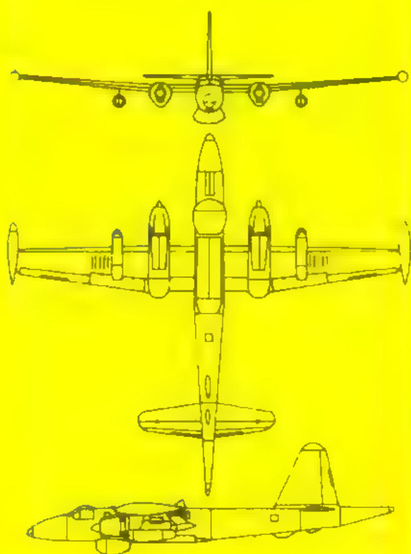

DE LOCKHEED NEPTUNE...

HET grootste vliegtuig van onze Marine Luchtvaart Dienst is de viermotorige Lockheed P2V-7B Neptune, waarvan er 15 in gebruik zijn op het marinevliegkamp Valkenburg bij Den Haag.
Je kunt deze toestellen geregeld langs onze kust zien vliegen. Het werk van deze Neptunes ligt namelijk boven zee. Hun taak is het om in tijd van oorlog ondergedoken onderzeeboten op te sporen en te vernietigen. Daartoe zit de Neptune vol met elektronische apparatuur. Wanneer je door een luik in de bodem naar binnen klimt, zie je de zogenaamde „black boxes" overal in het rond. Onlangs werd ik in de gelegenheid gesteld een vluchtje met zo'n Neptune van onze MLD mee te maken. Ik zat achterin, bij de grote ramen die achter in de romp zijn aangebracht en waar je een prachtig uitzicht hebt. We scheerden rakelings over de golven van de Noordzee naar de Scheveningse Pier, die vlak langs ons heen flitste. Toen werden beide straalmotoren onder de vleugels aangezet en bijzonder steil klommen we omhoog. Met zijn vier motoren, twee zuiger- en twee straalmotoren, heeft de Neptune een hoge stijgsnelheid, die gelijk is aan, misschien zelfs groter dan, die van de Hawker Sea Fury, enkele jaren geleden nog in gebruik bij de MLD. Oorspronkelijk hadden de Neptunes van onze marine dichte rompneuzen met vier 20 mm-kanonnen. Deze worden nu echter vervangen door glazen neuzen, en dit ombouwen gebeurt bij Lockheed in Amerika. De eerste Neptunes van de MLD met glazen neuzen zijn al boven ons land waargenomen! De Neptunes zijn bewapend met raketten onder de vleugels, en kunnen bommen, mijnen of torpedo's meenemen in hun grote bommenschacht. In Amerika werd de Lockheed Orion met schroefturbines — ontwikkeld als opvolger van de Neptune en in Europa wordt voor dit doel de Breguet Atlantic gebouwd, die reeds door Frankrijk en Duitsland is besteld.

TECHNISCHE GEGEVENS LOCKHEED NEPTUNE:

Afmetingen: spanwijdte 31,65 m, lengte 27,94 m, hoogte 8,94 m
Gewichten: startgewicht 36 191 kg
Prestaties: max snelheid 648 km per uur, kruissnelheid 333 km per uur, vliegbereik max. 5930 km.
Motortype: twee Wright R-3350 zuigermotoren van 2500 pk elk en twee Westinghouse J34 straalmotoren van 1540 kg stuwkracht elk.

... EN ZIJN OPVOLGER:

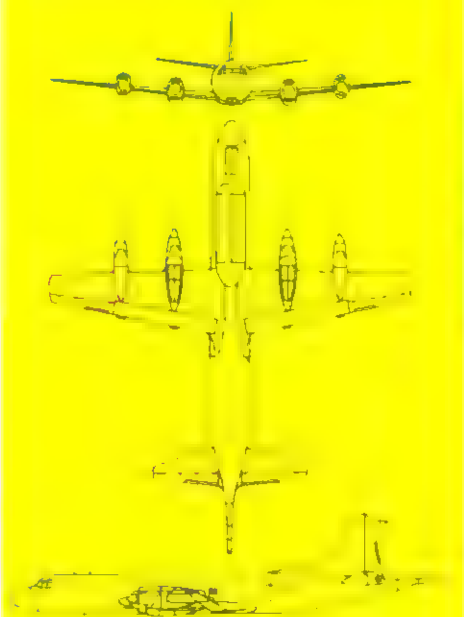
DE LOCKHEED ORION!

door

HUGO HOOFTMAN

Bij de Amerikaanse marineluchtvaart worden de Lockheed Neptune onderzeebootbestrijders — zoals ook onze Marine Luchtvaart Dienst die heeft — thans vervangen door Lockheed Orions. Drie squadrons van de U.S. Navy zijn al met dit moderne marinevliegtuig uitgerust en daarvan zijn er twee gestationeerd aan de kust van de Atlantische Oceaan en één aan de kust van de Pacific. Tijdens de crisis om Cuba zijn de Orions gebruikt om luchtfoto's te maken van de Russische schepen die van en naar Cuba voeren. Bijna 1000 vlieguren zijn toen door deze Orions gemaakt. Het voornaamste verschil tussen de Orion en de Neptune schuilt in de motoren. De Orion heeft namelijk schroefturbines, straalmotoren dus die propellers aandrijven; de Neptune heeft nog zuigermotoren. De vier motoren van de Orion leveren totaal 'n goede 18.000 pk en daarmee haalt het toestel een snelheid van ongeveer 700 km per uur. Niet alleen de snelheid maar ook het vliegbereik is groter dan dat van de Neptune. De Orion kan langer in de lucht blijven en daardoor een grotere afstand afleggen. Het toestel is ontwikkeld uit het bekende Lockheed Electra verkeersvliegtuig, zoals de KLM die in gebruik heeft. Er zijn in de romp echter bijna geen raampjes aangebracht en achter aan de staart is een lange punt bevestigd, de M.A.D. (Magnetic Anomaly Detector) die dienst doet bij het opsporen van onderzeeboten. De eerste Orion vloog op 30 maart 1961. Normaal heeft het toestel een bemanning van tien koppen. Een verschil met de Neptune vormt ook de drukcabine, zodat hoger kan worden gevlogen. De Australische marine heeft belangstelling voor de Orion en er zijn berichten dat ook onze Marine Luchtvaart Dienst voor de Orion méér dan gewone belangstelling heeft. Maar de kans lijkt groter dat onze marine de Franse Breguet Atlantic gaat kopen als opvolger van de Neptune. Dit toestel immers is speciaal voor de NATO als Neptune-opvolger ontworpen en Fokker is bij de bouw van deze Atlantic betrokken.

Tot dusverre hebben Frankrijk en Duitsland ieder twintig van die Atlantics besteld.

TECHNISCHE GEGEVENS LOCKHEED P-3A ORION:

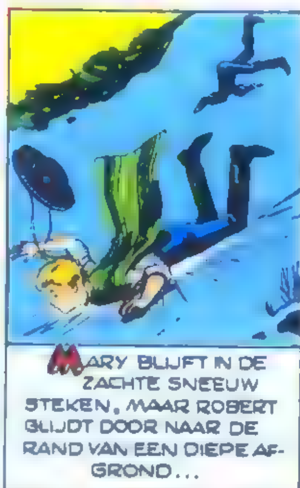
Afmetingen: spanwijdte 30,37 m, lengte 35,61 m, hoogte 10,26 m.
Gewichten: startgewicht 56.980 kg
Motortype: vier Allison T56-10W schroefturbines van 4585 pk
Prestaties: max. snelheid ca. 700 km per uur, plafond 9145 m

DE SCHIPBREUKELINGEN

Op zoek naar kapitein Grant en twee matrozen van de „Brittannia", worden Lord Glenarvan, [illegible] Paganel, en Mary en Robert Grant in het bergland van de Westkust van Zuid-Amerika door een aardbeving getroffen. Het ijsblok, dat hen naar beneden sleurt, botst, en breekt in twee stukken.

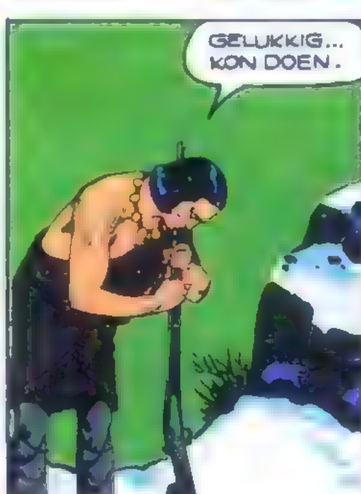

TERWIJL ZIJ DE VLUCHT VAN DE GEWELDIGE VOGEL VOLGEN, WEERKLINKT ER PLOTSELING EEN SCHOT... DE CONDOR TOLT NAAR BENEDEN, NOG STEEDS MET ROBERT IN ZIJN KLAUWEN...
DE VOGEL IS GERAAKT! HIJ VALT!
HIJ KOMT DAARGINDS TERECHT!

EN EVEN LATER...
HEB JE JE BEZEERD?
IK WERD DUIZELIG, MAAR HET GAAT AL OVER!

WIE LOSTE DAT SCHOT?
IK WEET HET NIET. HIJ MISSCHIEN!

ASJEMENOU! EEN INDIAAN! ZOU HIJ GEVAARLIJK ZIJN?
EEN PATAGONIËR. FANTASTISCH! HET LIJKT WEL OF WE HONDERDEN JAREN TERUG LEVEN! IK KEN EEN PAAR WOORDEN... MISSCHIEN VERSTAAT HIJ ME. NA'NAHANHCI! K'IGLAPI!

HIJ ANTWOORDT NIET.
OF U ME VERSTAAT OF NIET, IK WIL U BEDANKEN VOOR HET REDDEN VAN MIJN BROERTJE!

GELUKKIG... KON DOEN.

HIJ SPREEKT ONZE TAAL!
HOE BESTAAT HET. DIT IS EEN NOG GROTERE VERRASSING DAN DAT GOED GEMIKTE SCHOT!

EÉN ENKEL SCHOT... PRECIES IN ZIJN HART!
NEE! ALS SCHOT DOOR HART... VOGEL DOOD EN SLAP... JONGEN VALT! RAAKTE ACHTER KOP. VOGEL STIJF... ZWEEFT NAAR BENEDEN... JONGEN VEILIG!

WE ZOEKEN ONZE VADER. ZIJN SCHIP IS VERGAAN EN HIJ WERD GEVANGEN GENOMEN DOOR DE INDIANEN.
IK HOOR INDIANEN HOUDEN DRIE BLANKEN VOOR LOSGELD... VER VOORBIJ GROTE VLAKTE.

ZIJ ZIJN NIET VAN MIJN STAM. WIJ GEEN MANNEN HOUDEN VOOR LOSGELD. IK ARAUCANIER... OPPERHOOFD THALCAVE. IK ZAL HELPEN JULLIE.

THALCAVE NEEMT HEN MEE NAAR ZIJN DORP, WAAR ZIJ PAARDEN EN VOEDSEL KRIJGEN, EN LEIDT HEN DAN OVER DE UITGESTREKTE VLAKTE...

WAT EEN GEWELDIG GROTE BOOM!

DE ZON GAAT ONDER. WIJ BLIJVEN HIER SLAPEN IN BOOM. MISSCHIEN OVERSTROMING. VOORRADEN OOK IN BOOM.

OVERSTROMING?! LAAT ME NIET LACHEN! ER IS GEEN WATER TE BEKENNEN. IK SLAAP IN MIJN TENT OP DE GROND!

DIE NACHT WEKT EEN GEROMMEL THALCAVE...

OVERSTROMING KOMT! HAASTEN!

WORD WAKKER!! OVERSTROMING! IK ROEP MAN IN TENT. BLIJF IN BOOM!

NAUWELIJKS HEEFT THALCAVE LORD GLENARVAN GEROEPEN EN IS HIJ OP HULP UITGEGAAN, OF EEN GEWELDIGE WATERMASSA SPOELT OVER DE DORRE VLAKTE NAAR DE BOOM...

VLUG, VADER!! HET WATER KOMT!

LIEVE HELP! IK ZIE HET!

IK ZAL U HELPEN, VADER. 'T WATER IS VLAKBIJ!

EN HET REGENT NIET EENS!

EEN MUUR VAN WATER STORT ZICH TEGEN DE BOOM EN KOLKT ER SCHUMEND OMHEEN...

DE VLOEDGOLF TREKT VERDER OVER DE VLAKTE...

GELUKKIG! HET IS VOORBIJ!

IK BEGRIJP ER NIETS VAN! EEN OVERSTROMING...EN GEEN DRUPPEL REGEN!

WE ZITTEN LELIJK IN DE VAL. AAN ONS LOT OVERGELATEN IN EEN BOOM! ONZE ENIGE HOOP IS THALCAVE. ALS DIE NIET TERUGKOMT...

DE DAGEN GAAN LANGZAAM VOORBIJ VOOR HET VIJFTAL IN DE BOOM. ZIJ ETEN VOGELEIEREN EN VIS EN KIJKEN ONAFGEBROKEN UIT NAAR THALCAVE...

NOG STEEDS NIEMAND. EN HET WEER WORDT SLECHTER. HET LICHT AL!

OCH, HET IS NOG 'N HEEL EIND HIER VANDAAN!

WORDT VERVOLGD

ZONDAG staat ons Nederlandse elftal in Antwerpen weer tegenover de Rode Duivels. Je vraagt of we kansen hebben? Het beste antwoord op zo'n vraag lijkt mij: „Weet ik veel?!" Kijk 'ns, als ik zulke dingen wist, had ik zeker al een keer of wat de totopot gewonnen. Nee, ik vind niets zo moeilijk als uitslagen voorspellen.
Weten jullie nog hoe het de laatste keer in Amsterdam is gegaan? Het was 30 oktober 1963, in het Olympisch Stadion in Amsterdam: Nederland nam door een doelpunt van Piet Keizer de leiding. Het kreeg, omdat in de laatste fase van de wedstrijd de Belgische middenvoor Jackie Stockman geblesseerd uit moest vallen, een heel helder uitzicht op eindelijk weer eens een overwinning. De Belgen speelden het echter toch nog klaar de gelijkmaker te scoren. Zo ging ons de zege de neus voorbij, een zege die (hebben we even gedacht) voor het grijpen lag; maar een mens kan zich ten slotte vergissen. Het is al weer een poosje geleden dat de spelers van ons nationale elftal na een wedstrijd tegen de Belgen de overwinningspremie kregen uitbetaald. Hier is het uitslagenrijtje van de laatste vijf jaar:

1959	**Amsterdam:**	**Nederland — België**	**2—2**
1959	**Rotterdam:**	**Nederland — België**	**9—1**
1960	**Antwerpen:**	**België — Nederland**	**2—1**
1960	**Antwerpen:**	**België — Nederland**	**1—4**
1961	**Rotterdam:**	**Nederland — België**	**6—2**
1961	**Amsterdam:**	**Nederland — België**	**0—4**
1962	**Antwerpen:**	**België — Nederland**	**3—1**
1962	**Antwerpen:**	**België — Nederland**	**2—0**
1963	**Rotterdam:**	**Nederland — België**	**0—1**
1963	**Amsterdam:**	**Nederland — België**	**1—1**

Nou, je ziet dat Oranje zijn laatste overwinning in 1961 behaalde, in Rotterdam, waar, zeggen ze weleens, het Nederlands elftal gewoonlijk veel beter voetbalt dan in Amsterdam. Al meen ik het me wel te herinneren dat we in het Olympisch Stadion nog tegen de Luxemburgers gelijk speelden, waarna het toch in Rotterdam gebeurde dat we van diezelfde Luxemburgers... nou ja, praten we niet meer over.
Balans van deze tien wedstrijden:

België	5	2	3	19 — 24	12
Nederland	3	2	5	24 — 19	8

Sedert 1946, het jaar waarin de duels

tussen de elftallen van beide landen na de Tweede Wereldoorlog werden hervat, won ons vertegenwoordigende elftal evenveel wedstrijden als het verloor, namelijk veertien, speelde er negen gelijk, scoorde, als ik het goed geteld heb, 86 voltreffers en moest er aan de Belgen 82 toestaan.
En wanneer we alle tot nu toe gespeelde wedstrijden (de serie begon in 1905!) bij elkaar nemen, dan krijgen we de volgende balans:

Nederland	97	45	20	32	241-191	110 pnt.
België	97	32	20	45	191-241	84 pnt.

Zondag in Antwerpen dus de 98ste wedstrijd, volgend jaar in Nederland, in Rotterdam of in Amsterdam de jubileumwedstrijd: de honderdste. Daar moeten ze dan iets bijzonders van maken, iets feestelijks. Ik weet niet zo dadelijk wàt, hoor. Ze zouden, om 'ns wat te noemen, de spelers kunnen laten opdraven in de bekende lange broeken van 1905, pet op 't hoofd, snor onder de neus, enfin, jullie hebben dat weleens op oude foto's gezien. Ze zouden — maar ik denk niet dat dat zo gemakkelijk gaat — voor één keer de toegangsprijzen kunnen halveren of de jongens voor een dubbeltje op de staantribunes kunnen toelaten. Nietwaar? Maar zo ver zijn we nog niet.
Eerst zondag die wedstrijd in Antwerpen. Als je zo de laatste vijf wedstrijden van het rijtje van tien bekijkt, dan zul je moeten toegeven, dat het verschil steeds kleiner is geworden (4—0 voor de Belgen, 3—1, 2—0, 1—0 enne... 1—1 gelijk). En zou het nu zo gek zijn als we eens de andere kant opdraaiden? 't Hoeft niet onmiddellijk een „Feijemoord" te worden (1959 Rotterdam: Nederland — België 9—1), maar een klein overwinninkje zou toch wel plezierig zijn, al zie ik niet zo een-twee-drie hoe we dat tegen de knap en vooral mooi en nuttig voetballende Belgen voor elkaar moeten krijgen, maar je weet tenslotte nooit hoe een koe een haas vangt. Wel hoop ik van harte dat bij ons het accent niet voornamelijk op de verdediging zal liggen.
Ik vind juist dat je moet proberen zo veel mogelijk doelpunten te maken. Of vergis ik me soms? Kan best zijn, hoor, want ik heb tenslotte de voetbalwijsheid niet in pacht, maar ik heb altijd gedacht dat het gezonder is te proberen een wedstrijd te winnen en een tegenstander te verslaan, dan je erop toe te leggen een wedstrijd **niet** te verliezen en een tegenstander alleen maar voor de voeten te lopen. Zeg nou zelf, heb ik gelijk of niet?

HUP, HOLLAND, HUP!

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

Na het verhaal van de Eenhoorn te hebben verteld, leest kapitein Haddock het testament voor van François, ridder Hadoque, waarop Kuifje uitroept dat de schat van Scharlaken Rackham van hen is . . . !

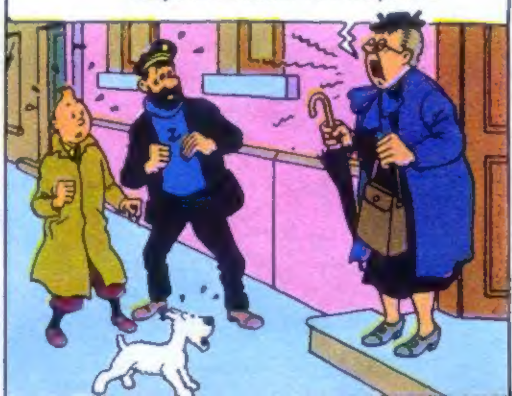

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

PEP - Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497.
Telefoon 020 - 73 13 61. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 33 00 21).
Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

